«امروز» از رویکردهای دیپلماسی اقتصادی دولت گزارش می دهد

بازارسازی ایران در آفریقا

امروز- لیلا زمانی

آفریقای جنوبی به دلیل تجارت خارجی بیش از ۲۵۰ میلیارد دلاری، عضویت در بریکس، عضویت در گروه ۲۰، دانش و اقتصاد مطلوب و قرار گرفتن در موقعیت جغرافیایی مناسب، اهمیت ویژه‌ای دارد. سهم ما از تجارت با قاره آفریقا، سهم ناچیزی است و برای افزایش تجارت باید ضمن معرفی کالاهای ایرانی به بازار آفریقا، فراهم آوردن شناخت مناسب از قوانین و بازار طرفین، موانع حمل کالا و جابه‌جایی پول برطرف شود.

غنا با خرید ۱۰۵ هزار تن کالا به ارزش ۵۴.۴ میلیون دلار، آفریقای جنوبی با ۱۰۲ هزار تن کالا به ارزش ۲۹.۳ میلیون دلار، موزامبیک با ۸۰ هزار تن کالا به ارزش ۱۹.۳ میلیون دلار، کنیا با ۳۶۶ هزار تن به ارزش ۱۲.۳ میلیون دلار، تانزانیا با ۳۶ هزار تن کالا به ارزش ۹.۶ میلیون دلار، سومالی با ۴۲ هزار تن به ارزش ۸.۸ میلیون دلار و سودان با ۱۰۸ هزار تن به ارزش ۳.۳ میلیون دلار، هفت مقصد نخست صادرات کالاهای ایرانی به قاره آفریقا در چهار ماه نخست امسال بودند. محصولات آهنی و فولادی با ۶۱میلیون دلار، اوره با ۴۴.۶ میلیون دلار، قیر با ۲۰.۸ میلیون دلار، مواد غذایی و محصولات کشاورزی با ۱۳.۴ میلیون دلار، گاز مایع و بوتان با ۲.۷ میلیون دلار، پنج محصول صادراتی عمده ایران به قاره آفریقا در این مدت بودند. آفریقای جنوبی با فروش ۹ میلیون دلار کالا، کنیا با ۳.۴ میلیون دلار، تانزانیا با ۲.۷ میلیون دلار، غنا با ۲.۴ میلیون دلار، کنگو با ۱.۸ میلیون دلار، سیشل با ۱.۳ میلیون دلار و اوگاندا با ۱.۲ میلیون دلار، هفت کشور نخست تامین‌کننده کالا برای ایران در بین کشورهای آفریقایی در چهار ماه اخیر بودند.

آفریقای جنوبی جزو اقتصادهای بزرگ و یک بازار نوظهور با درآمد متوسط است که بر عرضه فراوان منابع طبیعی متکی می باشد. دارای بخش های اقتصادی، مالی پیشرفته (انرژی، ارتباطات، حمل و نقل، امور مالی و حقوقی و بازار بورس) و زیر بنای لجستیکی مدرن برای توزیع موثر کالا، می باشد. اقتصاد آفریقای جنوبی دارای دوگانگی ویژه ای است. از یک بعد اقتصادی تولیدی و صنعتی در سطح کشورهای پیشرفته و از بعد دیگر با زیر ساختهای اساسی دارای بسیاری از شاخص های مربوط به کشورهای در حال توسعه می باشد. توزیع ناهماهنگ ثروت و در آمد و نیز تقسیم نامتعادل فرصت های شغلی جامعه را به دو بخش نامتوازن تقسیم می کند که میراث دوران آپارتاید (جدائی سیاهان از سفید پوستان) توصیف می شود.

جزئیات سهم ایران از بازار آفریقای جنوبی

آفریقای جنوبی در گذشته سهم بالایی در خرید نفت از ایران داشت، اما بعد از وقفه‌ای در ارتباطات دو کشور، از سال ۱۳۹۶ تاکنون دوباره تجارت با این کشور افزایش یافته؛ با این حال سهم بازار آفریقای جنوبی از صادرات ایران در سال گذشته فقط ۰.۵۷ درصد بوده و به همین دلیل اتاق بازرگانی ایران پیشنهاداتی برای توسعه صادرات به این کشور ارائه کرده است.

مرکز پژوهش‌های اتاق ایران گزارشی تحت عنوان «دیپلماسی اقتصادی آفریقای جنوبی» منتشر کرده که در آن به بررسی ساختار اقتصادی و تجاری آفریقای جنوبی، مهم‌ترین اسناد و استراتژی‌های کلان اقتصادی این کشور و روابط اقتصادی ایران و آفریقای جنوبی می‌پردازد.

تجارت آفریقای جنوبی در ۲۰۲۲ چقدر بود؟

در این گزارش به این نکته اشاره شده که سهم آفریقای جنوبی از تجارت جهانی در سال ۲۰۲۲ به میزان ۰.۵ درصد بود. بر این اساس آفریقای جنوبی در سال ۲۰۲۲ کالا و خدماتی به ارزش ۲۳۷ میلیارد دلار صادر و وارد کرده است. همچنین در حال حاضر سهم این کشور از تولید ناخالص داخلی جهان ۰.۶ درصد است. مهم‌ترین مقاصد صادراتی آفریقای جنوبی در سال ۲۰۲۲ نیز شامل اتحادیه اروپا (۱۸.۹ درصد)، چین (۱۱.۵ درصد)، ایالات‌متحده (۸.۴درصد)، بریتانیا (۵درصد) و ژاپن (۴.۵ درصد) بوده و در حوزه واردات نیز اتحادیه اروپا (۲۶.۲ درصد)، چین (۲۰.۸ درصد)، ایالات‌متحده (۶.۴ درصد)، هند (۵.۲ درصد) و بریتانیا و عربستان سعودی (۳.۹ درصد) مهم‌ترین شرکای تجاری آفریقای جنوبی محسوب می‌شوند.

همچنین در ادامه این گزارش به وضعیت تاریخی و فعلی تجاری آفریقای جنوبی پرداخته شده که بر اساس آن آفریقای جنوبی به طور تاریخی دارای یک سیاست تجاری نسبتاً حمایت‌گرایانه با تعرفه‌های بالا و محدودیت‌های گسترده بر واردات بوده است. با این حال سیاست کلان در اوایل دهه ۱۹۹۰ با پایان حکومت آپارتاید و ادغام مجدد در اقتصاد جهانی به تدریج تغییر کرد و این کشور در سال ۱۹۹۵ به عضویت سازمان تجارت جهانی درآمد.

ساختار سبد صادراتی عمدتاً حول کالاهای اولیه شکل گرفته است. وابستگی صادرات این کشور به چند بازار بزرگ و ساخت‌یافته، هزینه بالا و رقابت‌پذیری نامناسب محیط اقتصادی سبب شده تا آفریقای جنوبی رشد محدودی را در حوزه صادرات تجربه کند.

سهم ایران در بازار آفریقای جنوبی

در این میان از مجموع ۵۳.۱۶ میلیارد دلار صادرات ایران در سال ۱۴۰۱، آفریقای جنوبی تنها ۰.۵۷ درصد را به خود اختصاص داده و از این نظر در جایگاه پانزدهم در میان شرکای تجاری ایران قرار گرفته است. در حوزه واردات نیز این کشور از مجموع ۵۹.۶۵ میلیارد دلار واردات ایران با اختصاص ۰.۰۲ درصد به خود، در جایگاه ۱۱۹ قرار گرفته است.

در سه ماهه نخست امسال نیز در مجموع ۹۷.۵ هزار تن کالا به ارزش بیش از ۲۷.۳ میلیون دلار به آفریقای جنوبی صادر شده و واردات ایران از این کشور نیز ۳.۱ میلیون تن به ارزش ۶۶ میلیون دلار بوده که نشان می‌دهد عمدتا کالاهای با ارزش افزوده پایین از این کشور وارد ایران شده، اما صادرات ایران کالاهای با ارزش بالا بوده است.

گفتنی است در سال ۱۴۰۱، شیره‌ها و عصاره های نباتی با رقم ۶.۸ میلیون دلار، سنگ و کنسانتره منگنز ۲.۴ میلیون دلار، انواع ابزارهای حفاری دو میلیون دلار، فولاد ضدزنگ نورد شده دو میلیون دلار گریس ۵۸۷ هزار دلار، قطعات ماشین‌های سنگ شکن مورد استفاده در معادن ۴۳۰ هزار دلار، انواع تلمبه ۴۲۳ هزار دلار، روان کننده‌های فاقد روغن‌های نفتی و معدنی ۱۶۸ هزار دلار، کنستانتره کروم ۱۴۷ هزار دلار، کوره‌ها و فرهای القایی ۱۲۰ هزار دلار و آهن رباها و مگنت‌های سرامیکی ۱۰۸ هزار دلار، عمده اقلام وارداتی ایران از آفریقای جنوبی را تشکیل داده‌اند.

در همین سال انواع اوره با میزان ۲۷۰ میلیون دلار، گوگرد ۱۳.۵ میلیون دلار، انواع پروفیل‌های آهن و فولاد ۷.۸ میلیون دلار، میلگردها و میله‌های نورد شده آهنی و فولادی ۵.۶ میلیون دلار، قیر نفت ۴.۷ میلیون دلار، انواع کف پوش ۱.۶ میلیون دلار، بوتان مایع ۱.۲ میلیون دلار، پروپان مایع ۸۹۳ هزار دلار و پلی اتیلن ۱۰۶ هزار دلار مهمترین کالاهای صادراتی ایران به آفریقای جنوبی را تشکیل داده‌اند.

روند تغییرات تجارت با آفریقای جنوبی

پیش از انقلاب اسلامی در سال ۱۳۵۷ ایران و آفریقای جنوبی روابط سطح بالای اقتصادی داشتند؛ به طوری که در سال ۱۳۵۵ - ۱۳۵۶ ایران به دومین شریک اقتصادی آفریقای جنوبی تبدیل شد. در این دوره روابط اقتصادی دو کشور عمدتا حول صادرات نفت ایران به آفریقای جنوبی و واردات کالاهایی همچون سنگ، آهن، فولاد، ذرت و شکر شکل گرفته بود.

پس از انقلاب، روابط ایران با آفریقای جنوبی به علت حاکمیت سیستم آپارتاید بر این کشور قطع شد، اما در سال ۱۹۹۴، پس از سقوط این سیستم روابط از سر گرفته شد هم راستا با روابط اقتصادی دو کشور پیش از انقلاب ایران در سالهای ۱۹۹۴-۱۹۹۶ با تامین ۷۰ درصد از نیازهای نفتی آفریقای جنوبی، به بزرگترین صادر کننده نفت به این کشور تبدیل شد. با این حال سهم بالای ایران در تامین نفت مورد نیاز آفریقای جنوبی نتوانست به افزایش تجارت محصولات غیرنفتی میان دو کشور منجر شود؛ به طوری که تا پیش از سال ۱۳۹۶ آمار دقیقی از این روابط وجود ندارد. بررسی روند تغییرات تجارت دو کشور نشان می‌دهد در بازه ۱۴۰۱ - ۱۳۹۵، تجارت دوجانبه رشد قابل توجهی را تجربه داشته است. البته حجم تجارت دوجانبه ایران و آفریقای جنوبی در سال ۱۳۹۷ تغییر چندانی نسبت به سال پیش از آن نداشته، اما در سال ۱۳۹۸ با افزایش ۴۳ درصد همراه بوده است. با این حال در سال ۱۳۹۹ تجارت دو کشور با یک افت شدید به سطح پایین تر از سال ۱۳۹۶ رسید. هر چند در سال ۱۴۰۰ ارزش دلاری مبادلات دوجانبه به شدت افزایش یافت و به بیش از ۲۶۰ میلیون دلار رسید و مجددا در سال ۱۴۰۱ با شیبی کمتر شاهد افزایش بوده و به ۳۲۷ میلیون دلار رسیده است.

چند پیشنهاد برای توسعه همکاری با آفریقای جنوبی

همچنین بر اساس این گزارش ایران و آفریقای جنوبی در سال‌های گذشته دارای کمیسیون مشترک اقتصادی بوده‌اند که این کمیسیون به دلیل حجم اندک تجارت دوجانبه و غیررقابتی شدن بازار آفریقا برای تجار ایرانی، در سال‌های اخیر غیرفعال شده است. در چارچوب این کمیسیون، دو کشور بالغ بر ۲۳ توافق داشته‌اند که هیچ یک از آن‌ها اجرایی نشده است. فعال کردن کمیسیون مشترک اقتصادی دو کشور و تلاش برای اجرایی شدن توافق‌های متعدد موجود می‌تواند در دستور کار قرار گیرد. ایران و آفریقای جنوبی دارای چهار توافق‌نامه همکاری‌های گمرکی، کشتیرانی، خودداری از اخذ مالیات مضاعف و تشویق سرمایه‌گذاری هستند. تلاش برای انعقاد توافق‌های تجاری، گفت‌وگوهای مشترک با اتحادیه گمرکی جنوب آفریقا و گسترش مبادلات در حوزه فلزات گران‌بها از جمله راهکارهای توسعه تجارت میان ایران و آفریقای جنوبی است.

جزئیات تازه از حضور ایران در ۵ پالایشگاه فراسرزمینی در آفریقای جنوبی

با روی کار آمدن دولت سیزدهم، راهبرد وزارت نفت در صادرات نفت ایران، از تعلل برای توافق با آمریکا برای افزایش فروش به «بازارسازی نفت» تغییر کرد. بازارسازی برای فروش نفت ایران بدین معناست که موضوع تحریم از موضوع دوجانبه آمریکا و ایران به موضوع مورد دغدغه کشور طرف ثالث در تعاملات نفتی ایران تبدیل شود. بدین صورت بازار فروش نفت ایران اثرپذیری حداقلی از بازگشت تحریم‌ها داشته و تداوم می‌یابد.

اجرای این راهبرد موجب شد، طبق گزارش تانکر ترکز، صادرات نفت ایران در ماه جاری میلادی به ۲.۲ میلیون بشکه در روز برسد. یکی از سیاست‌های بازارسازی نفت، خرید تقاضا یا Buy demand از طریق حضور و سهامداری در پالایشگاه‌های فراسرزمینی است. در این روش ایران با نوسازی و بازسازی پالایشگاه‌های کشورهای خارجی و احیای ظرفیت آنها، آن پالایشگاه‌ها را به مقصد صادرات نفت خود تبدیل می‌کند

حضور ایران در ۵ پالایشگاه فراسرزمینی در آفریقای جنوبی

روز گذشته سیدابراهیم رئیسی رئیس‌جمهور ایران پس از شرکت در اجلاس کشورهای عضو بریکس عنوان کرد: ۵ پالایشگاه نفتی و گازی آفریقای جنوبی نیاز به نوسازی و به‌روزرسانی دارند، یکی از خدماتی که ما امروز در کشور داریم، صادرات خدمات فنی مهندسی است. صادرات خدمات فنی مهندسی به آفریقا صورت می‌گیرد و این پنج پالایشگاه به دست متخصصان عزیز ایرانی به چرخه تولید واقعی بازمی‌گردد.

بررسی‌ها نشان می‌دهد که در کشور آفریقای جنوبی ۶ پالایشگاه نفتی و گازی وجود دارد (تصویر ۲) که عبارتند از چورف Chevref، انرف Enref، ساپرف Sapref، ناترف Natref به عنوان چهار پالایشگاه نفت خام، ساسول sasol به عنوان پالایشگاه زغال سنگ و گاز و پتروسا Petro SA به عنوان پالایشگاه گاز؛ طبق گفته رئیس‌جمهور، ایران برای بازسازی و صدور خدمات فنی و مهندسی به ۵ پالایشگاه این کشور توافق کرده است.

محمدامین راد کارشناس انرژی با اشاره به وضعیت صنعت پالایشی کشور آفریقای جنوبی اظهار داشت: بنزین و گازوئیل بیشترین تقاضا را در بین محصولات نفتی در آفریقای جنوبی دارد. تولید داخلی محدود و ظرفیت پالایشی زیاد، آفریقای جنوبی را به یک واردکننده مهم نفت خام تبدیل کرده است و واردات نفت خام به دلیل عملکرد ضعیف پالایشگاه های آفریقای جنوبی در طول سال ۲۰۲۱ کاهش داشته است.

وی افزود: آفریقای جنوبی بخش عمده‌ای از نفت خام خود را از اعضای اوپک و کشورهای جنوب صحرای آفریقا وارد می‌کند. تامین‌کنندگان عمده عربستان سعودی (۴۳ درصد)، نیجریه (۳۷ درصد) و غنا (۹ درصد) هستند. ایران در دوره پیش از تحریم‌ها یکی از تامین‌کنندگان اصلی آفریقای جنوبی بوده است. خلیج سالدانها بین تولیدکنندگان معمولی گرید سنگین در آمریکای لاتین، تولیدکنندگان گرید سبک تر در غرب آفریقا و مراکز اصلی تقاضای نفت خام در آسیا موقعیت خوبی دارد.

بازار ۵۰۰ هزار بشکه‌ای آفریقای جنوبی برای صادرات نفت ایران

۴ پالایشگاه نفتی آفریقای جنوبی با ظرفیت ۵۰۸ هزار بشکه تقریبا تعطیل هستند، به عنوان مثال بزرگ‌ترین پالایشگاه آفریقای جنوبی در مارس ۲۰۲۲ تعطیل شد. تعطیلی پالایشگاه‌ها همراه با هزینه‌های بالا برای ارتقا جهت مطابقت با مقررات جدید سوخت از مهم‌ترین معضلات این کشور است.

ایران می‌تواند با احیای این پالایشگاه‌ها نفت خود را به آفریقای جنوبی صادر کند. تا پیش از اعمال تحریم‌ها رقم صادرات نفت ایران به این کشور ۳۸۰ هزار بشکه در روز بوده است. پیش از این، برنامه نوسازی ۸ طرح پالایشی در ۳ قاره و ۶ کشور خارجی روی میز ایران قرار داشت.

در دولت سیزدهم، وزارت نفت تلاش کرده با اتکا به توان فنی و مهندسی شرکت‌های ایرانی در پروژه‌های احیا و احداث پالایشگاه‌های خارجی حضور پیدا کرده و با بازارسازی نفت، این واحدها را مقصد نفت صادراتی خود تبدیل کند. نوسازی پالایشگاه ۱۴۰ هزار بشکه‌ای ال پالیتو ونزوئلا نخستین طرحی است که تکمیل شده و منجر به صادرات روزانه ۱۰۰ هزار بشکه نفت ایران به ونزوئلا، درآمدزایی سالانه ۳ میلیارد دلار و صادرات ۳ میلیون تجهیز از ۱۶۰۰ شرکت ایرانی شده است.

گفت‌وگوی امروز

نایب رئیس اتاق بازرگانی ایران و روسیه در گفت‌وگو با «امروز»:

اتصال راه آهن رشت به آستارا سبب توسعه اقتصاد ایران خواهد شد

کامبیز میر کریمی، نایب رئیس اتاق بازرگانی ایران و روسیه در گفت وگو با روزنامه اقتصادی امروز عنوان کرد: سرمایه گذاری روسیه در راه آهن رشت به آستارا از جهات بسیار زیادی حائز اهمیت است به این خاطر باید به زوایای این موضوع پرداخت تا عنوان شود اتصال راه آهن رشت به آستارا و توسعه کریدورهایی از این دست تا چه اندازه در توسعه اقتصاد ایران و کشورهای منطقه می تواند مفید و مثمر ثمر باشد.

نایب رئیس اتاق بازرگانی ایران و روسیه افزود: آنچه در این موضوع حائز اهمیت است اینکه دو کشور ایران و روسیه در مسیر کریدور بزرگ و مهم بین المللی قراردارند که شامل خطوط کلیدی راه آهن، جاده و خط کشتیرانی دریای خزر است، بنابراین از جهت اهمیت این موضوع باید ابعاد آن در بخش های مختلف برای رشد و توسعه تجارت مورد بررسی قرار بگیرد.

کامبیز میر کریمی ادامه داد: موضوع مهم این است که در بخش حمل و نقل ریلی علاوه بر مسیر آسیای میانه، سرمایه گذاری خوبی نیز برای اتصال شرق و غرب دریای خزر در شمال ایران صورت گرفته که تنها یک تکه کوچک آن یعنی مسیر رشت - آستارا باقی مانده که در صورت تکمیل آن شاهد جهش ترانزیت بین کشورهای منطقه در کنار جهش تجارت بین ایران و روسیه خواهیم بود.

کامبیز میر کریمی، نایب رئیس اتاق بازرگانی ایران و روسیه در پایان گفت وگو با روزنامه اقتصادی امروز عنوان کرد: صفر شدن عوارض گمرکی بین ایران و اتحادیه اقتصادی اوراسیا در نیمه دوم سال جاری به علاوه رویکرد جدید روسیه به بازارهای شرقی از مسیر ایران در پی تنش های این کشور با غرب و بسته شدت مرزهای غربی روسیه با اروپا، اهمیت تکمیل این راه آهن در مسیر کریدور شمال - جنوب رو دو چندان می کند، موضوعی که نباید یک لحظه نسبت به آن غفلت کرد، بخصوص در سالی که رشد تولید مورد نظر است و سال هاست بر موضوع رشد تولید و توسعه تجارت با کشورهای همسایه تاکید می شود به این دلیل باید به سمت هر چه بیشتر به توسعه زیرساخت های تجاری برویم چرا که یکی از اقدامات اساسی برای مهار تورم و رشد تولید به صورت همزمان به شمار می رود.

افزایش چراغ خاموش قیمت لبنیات

قیمت لبنیات در اولین روزهای شهریور امسال شباهتی به اردیبهشت و خرداد سال قبل ندارد.

زمانی که مرحله جدید واریز یارانه‌ها تحت‌عنوان کالابرگ الکترونیکی استارت خورد و اقلام لبنی مثل شیر و ماست و پنیر مشمول قیمت مصوب شدند. از همان موقع تا اوایل امسال تولید کننده‌های لبنیات به قیمت‌های خودشان دست نزدند، اما الان دبه ۱.۵ کیلویی ماست یونانی نسبت به ابتدای سال ۳۵ درصد گران شده است. ۳۰ درصد به قیمت بطری یک لیتری شیر کم‌چرب پگاه اضافه شده و قالب ۵۰ گرمی کره کالین به‌جای ۱۳ هزار تومان، ۱۶ هزار و ۵۰۰ تومان فروخته می‌شود. قیمت مصوب شیر نایلونی کم‌چرب با وزن ۹۰۰ گرم در اردیبهشت پارسال و همزمان با آغاز دور جدید واریز یارانه‌ها ۱۵ هزار تومان تعیین شد. تا اواخر فروردین امسال کیسه‌های شیر کم‌چرب پگاه و پاک با همین قیمت فروخته می‌شدند، اما الان در بقالی‌ها شیر نایلونی ۸۰۰ گرمی پاک و پگاه را ۱۸ هزار تومان می‌فروشند. یا مثلا شیر پاستوریزه یک لیتری کم‌چرب که قرار بوده از اردیبهشت پارسال ۱۸ هزار تومان قیمت داشته باشد، اما الان این عدد در برندها معروف به‌حداقل ۲۳ هزار تومان رسیده.

قیمت شیر کم‌چرب میهن در بطری ۹۵۰ گرمی به ۲۳ هزار تومان رسیده است. شیر کم‌چرب پاک در بطری یک لیتری ۲۴ هزار تومان قیمت دارد و بطری‌های شیر کم‌چرب بدون لاکتوز این دوتا برند به‌ترتیب ۲۷ و ۲۸ هزار تومان فروخته می‌شوند. بدنیست بدانید تا آخر فروردین امسال همین بطری یک لیتری شیر کم‌چرب بدون لاکتوز پاک، ۲۰ هزار و ۹۰۰ تومان ارزش داشته است.

به گزارش فرارو، قیمت شیر پرچرب بیشتر است و مثلا قیمت بطری یک لیتری شیر پرچرب دامداران به ۲۸ هزار تومان رسیده است و شیر نیم‌چرب ۹۴۰ میلی‌لیتری کوهپناه که یکی از گرانقیمت‌ترین گزینه‌هاست به‌جای ۱۶ هزار و ۱۰۰ تومانی که قبل از ماجرای دور جدید واریز یارانه‌ها فروخته می‌شد، الان ۳۷ هزار و ۷۵۰ تومان قیمت دارد.

قیمت مصوب ماست دبه‌ای ۲.۵ کیلویی کم‌چرب در اردیبهشت پارسال به ۴۹ هزار و ۸۰۰ تومان رسید، اما درحال حاضر خرید دبه ۲.۲ کیلویی ماست کم‌چرب سون کاله ۱۱۵ هزار تومان خرج برمی‌دارد. ابتدای سال همین دبه ۲.۲ کیلویی ماست کم‌چرب سون کاله ۸۹ هزار تومان فروخته می‌شد و حالا در کمتر از شش ماه ۳۰ درصد گران شده است. سطل ۴۵۰ گرمی ماست پروبیوتیک کم‌چرب پاک یکی از ارزان‌ترین ماست‌هایی که در سوپرمارکت‌ها پیدا می‌شود. این یکی اوایل سال ۱۳ هزار تومان قیمت داشته، اما الان ۱۶ هزار تومان فروخته می‌شود.

ماست یونانی آنطرف جزو گران‌ترین ماست‌هایی که در بازار پیدا می‌کنیم و درحال حاضر مثلا روی دبه ۱.۵ کیلویی برند هراز قیمت مصرف کننده را تقریبا ۱۰۰ هزار تومان می‌نویسند. تا هفته آخر اردیبهشت امسال همین دبه ۱.۵ کیلویی ماست یونانی هراز کمتر از ۷۴ هزار تومان فروخته می‌شد.

قیمت مصوب پنیر در قالب‌های ۴۰۰ گرمی، پارسال ۳۷ هزار تومان تعیین شد. فعلا قالب‌های ۴۰۰ گرمی پنیر پاک و کاله که جزو پرفروش‌ترین قالب‌های پنیر صبحانه به‌حساب می‌آیند، ۴۸ هزار تومان فروخته می‌شوند.

تا هفته اول خرداد امسال قیمت قالب‌های ۴۰۰ گرمی پنیر صبحانه پاک و کاله همان ۳۷ هزار تومان باقی مانده بود، اما در این مدت حدود ۳۰ درصد گران شدند. قالب ۱۰۰ گرمی پنیر صبحانه می‌ماس جزو ارزان‌ترین پنیر صبحانه‌های بازار است و این یکی که الان ۱۵ هزار تومان فروخته می‌شود، ابتدای سال ۱۲ هزار تومان قیمت داشته است.

کره ۱۰۰ گرمی میهن درحال حاضر با قیمت ۲۹ هزار تومان فروخته می‌شود، اما ابتدای سال آن را ۲۴ هزار تومان می‌فروختند. قیمت کره حیوانی ۵۰ گرمی کالین در همین مدت از ۱۳ به ۱۶ هزار و ۵۰۰ تومان رسیده و کره ۲۵۰ گرمی ماردینی که یکی از گران‌ترین گزینه‌هاست و ۸۰ هزار تومان فروخته می‌شود، ابتدای سال ۶۲ هزار تومان ارزش داشته است. قیمت بطری دو لیتری دوغ گازدار پگاه از ۲۹ هزار و ۷۰۰ تومان به ۳۸ هزار تومان رسیده و بطری ۱.۵ لیتری دوغ کفیر پگاه به‌جای ۲۸ هزار تومانی که ابتدای سال قیمت داشته، ۳۳ هزار و ۹۵۰ تومان فروخته می‌شود.

پیاده‌روی اربعین به مثابه یك سنت اجتماعی در همه شهرهای ایران برگزار می‌شود

نشست خبری آیین پیاده‌روی جاماندگان اربعین حسینی در تهران، روز سه‌شنبه ۷ شهریور ماه در محل ستاد سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران برگزار شد.

به گزارش پایگاه خبری تحلیلی فرهنگ و هنر؛ حمیدرضا جعفرخونوئی، معاون فرهنگی سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران، در این نشست با اشاره به حرکت خودجوش مردمی در روز اربعین گفت: بیش از یک دهه از شکل‌گیری خودجوش و مردمی آیین پیاده‌روی جاماندگان و زائران اربعین در شهر تهران گذشته است و هر ساله بر رونق این آیین مذهبی افزوده شده است و همچون پیاده‌روی اربعین در کشور عراق، در ایران نیز این مراسم عمدتا به صورت خانوادگی انجام می‌شود.

وی افزود: حرکت مردم به نیت زیارت و خدمت‌رسانی گروه‌های مردمی به نیت خدمت به زوار و عاشقان سیدالشهدا(ع) خلاصه این آیین است و این مراسم سال‌ها است که به‌مثابه یک آیین و سنت اجتماعی وارد حوزه فرهنگ عمومی جامعه ایرانی شده است و تقریبا اکثریت قاطع شهرها و تعداد کثیری از روستاهای ایران این مراسم را به صورت متمرکز برگزار می‌کنند. خونوئی در خصوص جزییات مراسم پیاده‌روی گفت: مراسم «لشکر حسین(ع)» آیین پیاده‌روی جاماندگان اربعین حسینی در شهر تهران چهارشنبه ۱۵ شهریور پس از نماز صبح با قرائت زیارت شریف اربعین از میدان آئینی امام حسین(ع) به سمت حرم حضرت عبدالعظیم حسنی(ع) آغاز می‌شود و تا کنون چندین جلسه برای هماهنگی با بخش‌های مختلف همچون پلیس راهور، سپاه و بسیج، فرمانداری شهر تهران و شهرستان ری و تولیت آستان مقدس حضرت عبدالعظیم حسنی(ع) برگزار شده است. وی افزود: طول مسیر اصلی ۱۴ کیلومتر از میدان امام حسین(ع) تا حرم شاه عبدالعظیم حسنی(ع) تعیین شده است که البته مشتاقان بسیاری از مسیرهای فرعی نیز به آن می‌پیوندند و حدودا ۲۰ کیلومتر از مسیرهای شهر تهران زیر پای زائرین روز اربعین است و تراکم جمعیت از حدود ظهر روز اربعین در محدوده شهرری بسیار بالا است. معاون فرهنگی سازمان فرهنگی هنری به حضور پرشور مردم در خدمت‌رسانی در مواکب اشاره کرد و افزود: مردم در مسیر این پیاده‌روی موکب‌های فراوانی را جهت پذیرایی از زائران تدارک خواهند دید. این خدمات توسط هیئات، مساجد، گروه‌های جهادی و نهادهای مردمی صورت می‌گیرد. وی ادامه داد: مانند سنوات گذشته برای ساماندهی بهتر خدمات هیئات مردمی و برگزاری هرچه باشکوه‌تر مراسم جاماندگان اربعین حسینی، سامانه mookeb.farhangsara.ir در دسترس موکب‌داران قرار گرفت و علاقه‌مندان جهت رزرو موکب تا یکم شهریور ماه به این سامانه مراجعه کرده و اطلاعات خود را ثبت کردند. پس از احصاء ظرفیت‌های طول مسیر و جلسات گفت‌وگو و هم‌اندیشی با موکب‌داران متعدد، در نهایت ۱۳۰۰ موکب برای خدمت به زائران اربعین آمادگی نهایی خود را اعلام کردند. خونوئی ارائه نذورات مردم را اصلی‌ترین خدمت مواکب چون سالیان گذشته برشمرد و اضافه کرد: علاوه بر این موکب‌ها در طول مسیر پیاده‌روی خدمات مختلف فرهنگی و هنری به عموم مردم ارائه می‌شود و در برخی از موکب‌ها همچون موکب حضرت ام البنین(س) خدماتی برای مادران دارای فرزند خردسال و همچنین سرگرمی کودکان آنها جهت استراحت مادر در مسیر در نظر گرفته شده است. لازم به ذکر است این مواکب توسط بانوان داوطلب مردمی راه‌اندازی شده و ارائه خدمات نیز توسط این بانوان خواهد بود و شهروندان و زائران گرامی که علاقه‌مند هستند در قالب پویش نذر اربعین، نذورات خود را در این مسیر توزیع کنند هم در شب و روز اربعین می‌توانند این نذورات را به محل مساجد واقع در مسیر و یا مواکب حضرت ام البنین(س) برسانند.

وی خدمات پزشکی و سلامت را بخش دیگری از فعالیت مواکب دانست و گفت: خدمات پزشکی و سلامت توسط نهادهای ذیربط تعبیه شده و علاوه بر آن در طول مسیر تعدادی از موکب‌ها به ارائه خدمات حوزه سلامت می‌پردازند.

معاون فرهنگی سازمان فرهنگی هنری در خصوص موضوع حمل و نقل نیز گفت: در بحث حمل و نقل تمهیدات لازم با مترو، شرکت تاکسیرانی و اتوبوس‌های شهری در خصوص جابه‌جایی مسافران انجام شده است. همچنین ایستگاه‌های مترو در طول مسیر امکان برگشت به میدان امام حسین(ع) را فراهم می کنند. در مجموع و در مسیر راهپیمایی ۵ پارکینگ و توقف‌گاه تاکسی و اتوبوس در نظر گرفته شده است و ایستگاه‌های مترو واقع در مسیر پیاده‌روی از ابتدا تا انتهای روز اربعین به صورت رایگان در خدمت زائران خواهد بود.

وی اضافه کرد: برای رفاه ساکنان مسیرهایی که بسته شده مسیرهای جایگزین در نظر گرفته شده که به صورت مفصل طراحی شده است و توسط پلیس راهور در روزهای آینده اطلاع‌رسانی عمومی خواهد شد. خونوئی ادامه داد: در بخش‌های دیگر نیز همچون استقرار آتش‌نشانی و اورژانس و پلیس تهران در طول مسیر با نهادها و ارگان‌های مسئول هماهنگی‌های لازم صورت گرفته است و همگی با تمام توان آماده میزبانی زائران و عاشقان سیدالشهدا(ع) هستند. وی گفت: برای دسترسی راحت زائرین به امکانات رفاهی و موکب‌ها در مسیر سامانه متمرکزی راه اندازی شده است و شهروندان می‌توانند فهرست و جزئیات این اماکن و مراکز را در نشانی map.farhangsara.ir مشاهده کنند.

معاون فرهنگی سازمان فرهنگی هنری با اشاره به ازدحام در نقطه پایانی مسیر و اطراف حرم مطهر حضرت عبدالعظیم حسنی(ع) گفت: در قسمت پایان مسیر مراسم و در محدوده حرم حضرت عبدالعظیم حسنی(ع) به جهت جلوگیری از ازدحام در فضای داخلی حرم مطهر، در اطراف حرم موکب‌ها و استراحت‌گاه‌هایی در قسمت جنوبی و موکب‌هایی در شرق و غرب حرم مطهر در نظر گرفته شده است که با اجرای برنامه عزاداری و قرائت زیارت اربعین همزمان با پخش زنده از فضای داخلی حرم مطهر میزبان شهروندان هستند.

معاون فرهنگی سازمان فرهنگی هنری همچنین در خصوص آمار حضور زائران در این مراسم گفت: در سال گذشته حدود ۴ میلیون نفر شرکت کردند و با توجه به نرخ رشد آیین‌های مذهبی در جامعه و نیز با توجه به تغییر الگوی زمانی سفر به عراق در ایام اربعین، امسال پیش‌بینی می‌شود بیش از سال گذشته زائرین در مراسم پیاده‌روی شرکت کنند. تعداد زیادی از زائرین قبل از اربعین از عراق برگشته‌اند و به احتمال بسیار قوی در روز اربعین در این مراسم شرکت می‌کنند.

وی در پایان گفت: سامانه تلفنی ۱۸۳۷ نیز از روز شنبه ۱۱ شهریور ماه از ساعت ۸ تا ۱۷ و در روز اربعین از ساعت ۶ تا ۲۰ پاسخگوی شهروندان در خصوص جزییات برنامه راهپیمایی خواهد بود. همچنین این برنامه برای کسانی که توان شرکت در این راهپیمایی را ندارند، به صورت زنده از رسانه ملی پخش می‌شود.

اخبار کوتاه

اجرای «پروژه‌های پیشران» با هدف نفوذ فناوری در اقتصاد

رئیس مرکز مدیریت طرحهای کلان و پیشران معاونت علمی گفت: درراستای نفوذ فناوری در اقتصاد کشور چندین پروژه مثل بومی‌سازی ۸ واکسنِ ارزبر، ساخت زباله‌سوز حرارتی و پرورش میگو در دستور کار قرار دارد.

میثم فرج‌الهی با اشاره به اجرای طرح‌های پیشران با همکاری معاونت علمی و سایر نهادهای حاکمیتی، تعریفی از این نوع طرح‌ها ارائه داد و گفت: پروژه‌های پیشران، پروژه‌هایی هستند که از لحاظ اقتصادی اثرگذاری زیادی دارند؛ یعنی هم مورد نیاز اساسی کشورند و هم به لحاظ اقتصادی حائز اهمیت هستند اما لزومی ندارد در حین اجرا، حتماً فناوری هم توسعه یابد؛ یعنی ما نمی‌خواهیم اقتصاد را معطل توسعه فناوری کنیم. رئیس مرکز مدیریت طرح‌های کلان و پیشران معاونت علمی افزود: ممکن است در مرحله اول با خرید فناوری و همکاری خارجی کار و پروژه را جلو ببریم، در مرحله دوم توسعه فناوری رخ دهد و در مرحله بعد از فناوری داخلی استفاده کنیم. اگر توسعه فناوری توانست در مهلت مد نظر ما اتفاق بیافتد، از توسعه داخلی استفاده خواهیم کرد اما در غیر این صورت از تیم خارجی، واردات فناوری و یا خرید فناوری استفاده می‌کنیم. وی با اشاره به اینکه هدف پروژه‌های پیشران اقتصاد دانش بنیان نفوذ فناوری در اقتصاد کشور است، خاطرنشان کرد: شاید ممکن است فناوری مورد نظر در داخل کشور موجود نباشد و دستیابی به آن زمانبر باشد، ما این پروژه‌ها را معطل توسعه فناوری نمی‌کنیم و در واقع به طور موازی فناوری توسعه می‌یابد ولی ممکن است آن فناوری را از جای دیگر کسب و یا خرید کنیم. فرج الهی مبلغ حدودی پروژه‌های پیشران را ۱۰ میلیون دلار عنوان کرد و گفت: اغلب این پروژه‌ها با مشارکت نهادهای حاکمیتی انجام می‌شود و یک مبلغی را معاونت علمی و مبلغی را سایر نهادهای حاکمیتی تقبل خواهند کرد.

رئیس مرکز مدیریت طرح‌های کلان و پیشران معاونت علمی ادامه داد: به طور مثال یکی از طرح‌های پیشران، طراحی، ساخت و بهره‌برداری دستگاه مایع سازی گاز طبیعی در مقیاس کوچک (Mini LNG) نام دارد که در همین راستا معاونت علمی و شرکت ملی نفت ایران به منظور ارتقا تاب‌آوری ملی، رقابت‌پذیری بین‌المللی، کاهش ارزبری و همچنین بهره‌مندی از ظرفیت زیست‌بوم فناوری و نوآوری، از طرح‌های فناورانه و نوآورانه در این زمینه حمایت می‌کنند. وی افزود: واکسن سازی انسانی و دامی از دیگر پروژه‌های پیشران معاونت علمی به شمار می‌رود که در این رابطه ۷-۸ مورد واکسنی که ارزبری زیادی دارند، شناسایی شده و داخلی سازی شوند. فرج الهی پروژه «ساخت و راه اندازی زباله سوز حرارتی» را از دیگر پروژه‌های پیشران و در دستور کار عنوان کرد و گفت: با توجه به محدودیت‌های دفن زباله در استان‌های ساحلی کشور، استفاده از فناوری‌های جدید برای دفن زباله اهمیت دارد که در همین راستا پروژه ساخت و راه‌اندازی زباله‌سوز حرارتی ۵۰۰ تن در روز به همت معاونت علمی، فناوری و اقتصاد دانش‌بنیان ریاست جمهوری و با همکاری سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور، سازمان حفاظت محیط‌زیست، سازمان انرژی‌های تجدیدپذیر و بهره‌وری انرژی برق، سازمان برنامه و بودجه کشور و دیگر سازمان‌های ذی‌ربط برنامه‌ریزی شده است. در گفتگو با مهر رئیس مرکز مدیریت طرح‌های کلان و پیشران معاونت علمی ادامه داد: در اجرای این پروژه علاوه بر تأمین زیرساخت لازم از سوی بهره‌بردار، تا سقف ۱,۵۰۰ میلیارد ریال حمایت از تحقیق و توسعه و تسهیلات به فناور منتخب اعطا خواهد شد و انتظار می‌رود اجرای این پروژه منجر به ایجاد ۷۰ شغل مستقیم و ۳۰۰ شغل غیرمستقیم شود. وی همچنین ساخت باتری‌های لیتیومی، حفاری و توسعه چاه‌های آب ژرف، پرورش میگو، چند طرح نرم افزاری در حوزه حمل و نقل هوشمند شهری را از دیگر پروژه‌های پیشران برشمرد و گفت: به دلیل بزرگ بودن پروژه‌ها و اینکه تنوع فناوری دارند، ممکن است از کنسرسیوم شرکت‌های دانش بنیان و توان چند شرکت در کنار یکدیگر بهره مند شویم.

کارسازی تجاری دولت

ادامه از صفحه یک

با آغاز دولت سیزدهم در تابستان ۱۴۰۰ برنامه‌های مدونی تدارک دیده شد تا دیپلماسی اقتصادی کشور فعال شود و مهم‌ترین آن توسعه روابط تجاری و اقتصادی بود که منجر به بهبود وضعیت اقتصاد کشور می‌شود که عدم اولویت‌بندی در صادرات، نادیده گرفتن ظرفیت‌های کشورهای همسایه و همسو، بحث توسعه بازار همراه با اعزام هیات‌های تجاری و شناسایی بازارهای کشورهای همسایه علاوه بر عدم ایجاد ثبات در بازار و حفظ کالا با کیفیت در منطقه از دلایل عدم موفقیت توسعه صادراتی شناخته شد. دولت سیزدهم به دنبال آن است که با برقراری روابط دوستانه با کشورهای جهان در حوزه‌های مختلف زیرساختی، صنعتی، علمی و فناوری همکاری مشترک داشته باشد. همچنین باید توجه داشت که صادرات خدمات فنی مهندسی و دستاوردهای فناورانه و زیرساختی بیش از صادرات مواد اولیه خام برای کشور ارزش آفرینی می کند بنابراین اهتمام دولت برای بهبود این حوزه نقطه روشنی برای کسب موفقیت‌های اقتصادی است. برای ارزیابی عملکرد و بررسی میزان موفقیت یک دولت در عمل به وعده‌هایش، در ابتدا باید وضعیت و شرایط آغاز فعالیت آن را شناخت و پس از آن به تبیین اقدامات صورت گرفته پرداخت. خطمشی دولت سیزدهم، پرهیز از حاشیه‌ها و تمرکز بر کار و تلاش برای حل مشکلات بوده است، اما با توجه به گذشت نزدیک به دو سال از فعالیت دولت و به منظور ارزیابی دقیق عملکرد و اقدامات صورت گرفته، تشریح شرایط کشور در زمان شروع به کار دولت ضرورت دارد. در آغاز فعالیت دولت سیزدهم به دلیل وضعیت نامناسب فروش نفت (۳۰۰ تا ۴۰۰ هزار بشکه در روز) و عدم دسترسی به درآمد حاصل از آن به علت تحریم‌ها، درآمدهای دولت کاهش یافت و این امر کسری شدید بودجه و به دنبال آن افزایش سرسام آور تورم را اجتناب ناپذیر کرده بود. در این راستا دولت یکی از اولویت‌های راهبردی خود را فعال‌سازی ظرفیت‌های دیپلماسی و نقش‌آفرینی در تحولات منطقه‌ای و جهانی تعیین کرده و سیاست همسایه محور، آسیامحور و دیپلماسی فعال اقتصادی را در راس اقدامات خود قرار داده است. دولت سیزدهم در زمینه دیپلماسی اقتصادی، ۲۳ کمیسیون مشترک اقتصادی با کشورهای هدف در تهران یا پایتخت های کشورهای مذکور برگزار کرده است، در این راستا، ۱۴۹ هیات اقتصادی به خارج اعزام شده و ۴۱ هیات اقتصادی خارجی در ایران حضور یافته‌اند. بیش از ۳۷۰سند مختلف به ویژه در حوزه اقتصادی با کشورهای مختلف یا مورد مذاکره قرار گرفته یا به امضا رسیده است. دولت در این زمینه، حدود ۱۰۰ شرکت صادرکننده ایرانی در حوزه‌های مختلف تجاری به نمایندگی‌های جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور معرفی کرده و کارسازی تجاری برای آن‌ها انجام داده است؛ همچنین رایزنان و کارشناسان اقتصادی به بخش اقتصادی سفارتخانه‌ها اختصاص یافته است. همچنین با هدف افزایش رشد مبادلات تجاری با بسیاری از کشورها به ویژه کشورهای همسایه، اتاق بازرگانی ایران در برخی کشورها دفتر ایجاد کرده است. بر همین اساس دولت سیزدهم نقشه راه مناسبی را تدوین کرد که بر اساس برنامه‌های رئیس‌جمهوری در تبلیغات انتخاباتی مبنی بر دو برابر شدن صادرات غیرنفتی، هدف‌گذاری برای دستیابی به ۷۵ میلیارد دلار صادرات تا افق ۱۴۰۴ تعیین شد. ایجاد بازارچه‌های مرکزی در مرز مشترک با پاکستان، ترکیه، افغانستان و حتی امضای تفاهم‌نامه میان استانداری کرمانشاه با اقلیم کردستان عراق در خصوص بازگشایی بازارچه مرزی تیله‌کوه با کشور عراق از دیگر اقدامات اقتصادی دولت سیزدهم در دوره ۲ ساله فعالیت آن است.

فناوری غول چراغ جادو نیست

ادامه از صفحه یک

معضلات و چالش‌های صنعت دارو را باید در جای دیگری جست.

بی‌شک کیفیت داروهای تولیدی به‌شرط دسترسی به مواد اولیه با کیفیت بالا در کشور در مقایسه با سایر محصولات تولیدی، بسیار بالا است، چراکه داروها طبق استانداردهای بین‌المللی ارزیابی می‌شوند و این تولیدات ملزم به رعایت استانداردهای سختگیرانه‌ای هستند. در واقع، از آنجایی که کنترل و نظارت بر داروهای تولیدی و وارداتی هردو با یک روش انجام می‌گیرد، بنابراین تولیدات داخلی می‌توانند از نظر کیفی با تولیدات خارجی رقابت کنند، اما چالش‌های دارویی اکوسیستم نوآوری تاثیر جدی بر کیفیت محصولات دارویی می‌گذارد. تولید هر محصولی دارای ۲ بعد اصلی است که یک بعد مربوط به کاربرد فناوری و دانش‌های نوین است و بعد دیگر به اقتصاد کشور بازمی‌گردد. اینکه فکر کنیم همه مشکلات کشور در تولید محصولات و کیفیت، با اکوسیستم نوآوری حل می‌شود، حاصل کج‌فهمی درباره اکوسیستم دانش‌بنیان است. انتظارات از شرکت‌های دانش‌بنیان زیاد است و بیشتر مردم فکر می‌کنند که دانش‌بنیان‌ها توانایی حل هر معضلی را در کشور دارند؛ در حالی که دانش و فن؛ مشکل اقتصاد، نیروی انسانی و کمبود بودجه را حل نمی‌کند. اینها مولفه‌هایی هستند که بر کیفیت، تاثیر جدی می‌گذارند و اساس اکوسیستم دانش‌بنیان، یافتن راهکارهای بهره‌وری و صرفه‌جویی در زمان و افزایش راندمان است. چالش‌های صادرات دارو به دریافت تاییدیه‌های بین‌المللی گره خورده و در ایران به‌دلیل تحریم‌ها، دریافت این تاییدیه‌ها دشوار است و همین امر منجر به محدود شدن امکان صادرات می‌شود.

یکی دیگر از چالش‌های اصلی صنعت دارو که گریبان دانش‌بنیان‌ها را هم گرفته، تجویز یا توصیه استفاده از داروی خارجی توسط پزشکان است. بسیاری از داروسازان و پژوهشگران حوزه دارو متفق‌القولند که برای اینکه اطمینان به داروی تولید داخل بیشتر شود، باید کارآزمایی بالینی در کارخانه‌های دارویی انجام شود، چراکه در همه جای دنیا، کمیته‌های علمی برای بررسی شواهد سودمندی داروها، تشکیل می‌شود که هیچ وابستگی به دولت‌ها و کمپانی‌های دارویی ندارند و تنها براساس شواهد علمی کار می‌کنند. به‌اعتقاد من، چنین کمیته‌های علمی نیز باید در کشور تشکیل شوند که فارغ از هرگونه وابستگی به وزارت بهداشت (سازمان غذا و دارو)، شرکت‌های دارویی و...، به‌صورت مستقل در زمینه کیفیت داروهای تولید داخل، فعالیت‌کنند. بی‌شک فن و دانش کمک بهره‌ورانه به صنعت دارویی کشور می‌کند. برای مثال، اگر قرار است محصولی با عبور از ۱۰ مسیر، تولید شود، فناوری فرآیند تولید را به ۵ مسیر کاهش می‌دهد و موجب افزایش بهره‌وری می‌شود. این فرآیند در نهایت، منجر به کاهش هزینه تمام‌شده برای تولید یک محصول خواهد شد؛ اما برای افزایش کیفیت باید پارامترهای دیگری هم وجود داشته‌باشند. چالش اصلی در صنعت دارو دسترسی و کاربرد فناوری و تکنولوژی نیست؛ چراکه نیروی متخصص و زیرساخت کافی وجود دارد و آنچه نداریم، تامین نقدینگی و تخصیص ارز برای فعالان این صنعت است. عزیزمحمدی بااشاره به الزام تامین ارز یارانه‌ای به‌دلیل قیمت‌گذاری دستوری گفت: در این مولفه هم، مشکلات عدیده‌ای وجود دارد که در نهایت صنعت دارو را با چالش‌های اساسی روبه‌رو می‌کند. مشکلات تخصیص ارز و نقدینگی، سدراه کیفیت تولید محصولات دارویی است؛ این مشکل در تامین مواد اولیه، کمبود دارو و کیفیت تولیدات خودنمایی می‌کند. در غیر این صورت، در فرآیند تولید دارو، نیروی انسانی، ماشین‌آلات و خطوط به روال قبل وجود داشته و در این بخش‌ها هیچ تغییری ایجاد نشده است. «فرانس ARS» به‌عنوان معیاری برای سنجش استانداردهای دارویی محصولی دانش‌بنیان است که چند سالی موفق به تولید انبوه آن شده‌ایم. این محصول برای آنالیز محصولات کمی و کیفی و مواد اولیه دارویی کارخانجات داروسازی استفاده می‌شود. برای اینکه محصولات کارخانجات آنالیز شوند و در دسترس قرار بگیرند، باید با این استانداردها ارزیابی شوند. این رفرانس شاخص کیفی برای محصولات دارویی به‌حساب می‌آید و خوشبختانه توانسته‌ایم به این استانداردها دسترسی پیدا کنیم.